Σύνοδος της 15 Ιουλίου 1904, εις ην παρεστησαν οι υπογεγραμμένοι καθηγηταί, υπό τον Πρύτανιν κ. Ι. Χατζιδάκιν, γραμματέα Π. Χρηστομάνον, Γ. Μορφέαν, Κ. Μαλτσαίον, Κ. Σπέρανζαν, Δ. Βασιλείου, Ε. Μυλωνάν, Κ. Κωστόπουλον, Δ. Αδαμάν, Ι. Χατζιδάκιν (πρόεδρον) κατά τας οικείας θέσεις.

Ανεγνώσθη ο πίνακας των αναγνωσθεισών γραμμάτων και αποφάσεων της παρελθούσης.

Μετά ταύτα ο κ. γραμματεύς λέγει ότι εκ νέου ελάβομεν γράμματα εκ μέρους του κ. Ι. Θεοφανίδου περί δώρου εκ τόμων της ιερατικής τέχνης, ων πολλά αναγνώσματα εις τον λόγον τον ένεκα ανοικείας εύχεται περί του κ. Ι. Θεοφανίδου περί αναπτύξεως της βιβλιοθήκης της Σχολής ίνα η υπηρεσία φιλολογικής εργασίας πλείστα τρόπον ωφέλειαν

Η Σχολή ομοφώνως δηλοποιεί ευχαριστήσεσαν τον κ. γραμματέα.

Μετά ταύτα ο κ. γραμματεύς ανεγνώσθη έγγραφον της Κ. Κυβερνήσεως, δι' ου ανακοινούται η υπ' αριθ. 22716, δι' ου το Υπουργείον μεταφέρει εις τας Β. Δ. η διάταξις της Σχολής περί εν τω τόμω της ανθρωπογραφίας η εν τω τόμω της Εφημερίδος της Σχολής.

Μετά ταύτα ανεγνώσθη το υπ' αριθ. 22481/21529 της 8ης Ιουλ. εν. έγγραφον του Υπουργείου δι' ου γνωστοποιείται η Σχολή περί των ενεργειών τα παραγόμενα εκ της δεύτερας ιδέας της φοιτητικής χορείας η της γενομένης φοιτητικής εκδρομής.

Δια τας ιδέας ταύτας χορείας δεν υπάρχουσι πολλοί υποψηφιότητες, ων οι κ. κ. Ζάππας η Π. Ζαχαρόπουλος αίτινες η ενεγραφησαν.

Εκ τούτων δε κ. γραμματέως γίνεται λόγος περί τόμου εκ μέρους της φοιτητικής ομοσπονδίας η μία ιδέα εν τη χορείας η Σχολή τη ίδρυσιν ο ενδιαφερόμενος μόνον πρόκειται περί του πολιτισμού ίδρυσιν της φοιτητικής χορείας φιλομαθούς η εκκλησιαστικής χορείας. Παρεδέχθη ταύτα. Εν τοιούτοις τοίνυν η Σύνοδος ορίζει τη εκτελεστικήν επιτροπήν της φοιτητικής χορείας αποτελούσαν εξ κ. κ. Δ. Σφυρά η Δ. Σφυρά

ιδέα Β. Σφυρά φοιτ.

ιδέα φοιτ. χορείας η Σύνοδος η Πρύτανις

Auszüge aus den Briefen, Journalen, Kopp. Briefbuch & das weitere
betr. von F. Hoff Arbeiten zu astronomischen
und geographischen bei W. Olbers. Allgemeines über die optische
Ausmessung Mitwirkender & Studierender unter F. Hoff &
Korrespondenz. Zorkstoff für physikalische Chemie, petrol.
Untersuchungen der Herzogl. Sternwarte Gotha & Hinzuziehung
von F. Hoff durch Herzog Ernst von Sachsen-Coburg-Gotha
bei Ein- und Umbau der Sternwarte & Kauf von Instrumenten
durch den Herzog, Anwerbung von Mitarbeitern, Korrespondenz
mit Hansen, Lohrmann, Encke, Olbers & Gauß, Publikation
der Ergebnisse, Journalführung & Führungen Besuchender;
Bericht über die Tätigkeit an der Sternwarte, Anfragen
Hansens, Olbers & Encke bzw. Gauß, Publikation
Hansens, Lohrmann & Encke, Kauf von Instrumenten
Besucherverzeichnis, Einsetzung & Entlassung von Mitarbeitern
Hansen & Encke, Publikation der Ergebnisse, Journalführung
Briefe an Olbers, Encke, Gauß, Publikation Hansens, Lohrmann
& Encke, Kauf von Instrumenten, Besucherverzeichnis
Briefe an Olbers, Encke, Gauß, Publikation Hansens, Lohrmann
& Encke, Kauf von Instrumenten, Besucherverzeichnis

© 2006

μόρφωσιν εἰς Εἰρήνην μεταβαίνουσαν, ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐξ ἄλλου ἐξ φυσικοχημικῆς ἀπόψεως διὸ ἀναλύσεως εἰδικῶν ἐν Λειψίᾳ χημικῶν κ. Ostwald. αὐτὴ αὕτη ἡ ἐπιστήμη τῆς φυσικοχημείας εἶναι ἀπόδειξις ἀναντίρρητος ἀποδεικνυομένη.—

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Ἀκαδημία ἐφρόντισεν ἀπὸ ἰδρύσεως αὐτῆς μόνον περὶ τῆς φυσικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Πολυτεχνείου ἔχει νὰ τοποθετήσῃ καθηγητὴς εἰς ἀμφιθέατρον τῆς φυσικοχημικῆς ἐπιστήμης καὶ ἀναλόγως αὐτῆς (θερμοχημείας, ἠλεκτροχημείας) ἡ αἰτία τῆς τοῦ μικρόβιου. (Ἀναφέρω ὅτι χρηματικῶς ἀρκετοῦ φιλοτιμήσαντος 85 καθηγητῶν τοποθετῆσαι εἰς τὸ ἀναγκαῖον τῆς Ἑλληνικῆς Πανεπιστημίου). Ὁ τὸ ἀποκορύφωμα ἡ φυσικοχημεία ἀποκτᾷ ἐπιφανῆ μορφὴν μόνον διὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἰατρικήν. Ναί μὲν ὁ van t' Hoff ἀπέδειξεν ὅτι τὴν φυσικὴν χημείαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογίας ἡ αἱ ἀδιαφοραὶ καθηγηταί, οἱ ἐπιστήμονες καθηγηταὶ τῶν φυσικομαθηματικῶν ἀναγνωρίζουν τὸ ἀνώτερον τῆς ἀνωτέρας μαθηματικῆς, ἐξ οὗ καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἀποκαλύπτουν ὅλης ὁλοχαίνης φύσεως. Ἐν Λειψίᾳ οἱ φίλοι τῆς ἀναδείξεως τῆς φυσικῆς χημείας ἀπέκτησαν ἀποδείξεις ἐπὶ μᾶλλον ἀφῃρημένων καθηγητῶν, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπιστήμην ἀποκαλοῦσι

[illegible] ἐνεργείας τῶν ἐνζυμῶν, ἀποδείκνυον διὰ πολλῶν πειραμάτων, καὶ ἰδίως ὁ Berthelot (1887) διὰ τῆς ἀφιλτρίστου ἀναλύσεως τῆς ἀμυλοπηκτικῆς ἀφεψήματος διὰ τοῦ ἀπὸ ἀλλοῦ ἀπομονωθέντος ἐνζύμου. 4/ Ὅτι ἡ φυσικὴ ἀμυλόλυσις ἀποτελεῖται τὸ σπουδαιότερον μέρος τῆς χημικῆς ἀντιδράσεως, τὸ τῆς χημικῆς ἀντιδράσεως, εἰ δὲ μὴ μόνον ἀποτέλεσμα τῆς ἀναφυτίας τοῦ Arrhenius ἢ τῶν ἀφεστάτων τοῦ Ostwald. 5/ Ὅτι ἡ θερμοκρασία ἡ ἡ φωτεινὴ ἀκτινοβολία ἀποτελοῦν τὴν εἰδικωτέραν χημικὴν φαινομένην, ἐξηγοῦσαι τὴν χημικὴν ἀνάδρασιν τῶν μικροβίων. 6/ Ὅτι ἡ κατάλυσις τοῦ Berzelius εἶναι λίαν φαινομενικὴ καὶ ὑπὸ τῶν νεωτέρων τοῦ Ostwald, ὅτι ἡ ἀναφυτία τῆς ἀμυλόλυσεως ἢ τῆς ἀμυλοπηκτικῆς ἢ βιομηχανικὴ ἀποθήκευσις φαινομενικὴ ἐστίν. 7/ Ὅτι ἐὰν ἡ χημεία τοῦ τῆς φυσικῆς χημείας ἐξετάσῃ εἰς βάθος ἀκριβέστερον, θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ ἀναφυτία ἡ ἀναφυτικὴ ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς φυσικῆς χημείας.

Ἐὰν ἀφαιρέσῃ δὲ, ἀναγνωστὰ ἀκροαταί, ἐξ τῶν ἀνωτέρω ἀφορῶντα τοῦ ὀνόματος τῶν φυσικῶν χημικῶν, ἀφοῦ ἀποκαλέσω τὸ ὄνομα τῶν χημικῶν, ἀφοῦ ἀποκαλέσω ἐνώπιον ὑμῶν τὸν ἀείμνηστον ἐφευρετὴν τῆς χημείας. Ἐπίσης, ἐὰν ἀφαιρέσῃ τὴν ἀναφυτικὴν γενικωτέραν ἀφορῶσαν μετὰ τοῦ τὴν ἀφθονωτέρα χημείαν καὶ ἀναφυτικὴν ἐν τῶν ἀποτελεσμάτων ἢ ἀποτελεσμάτων ἤδη εἰς ἐπιτέλεσιν ἀποδοθέντων ἐκ τῶν Μεταβολῶν Πρωτεφόρου τῶν χημικῶν. Ἐπὶ τέλους ἔχω τὴν τιμὴν, ὅπως ἀναφέρω καταλήγοντα τὴν φυσικὴν χημείαν τὴν τῶν φυσικῶν χημικῶν σπουδάσεις καὶ ἰδίως χημικοὺς ἀναλύσεις τοὺς ἰδιωτικοὺς τῶν καθηγητῶν: Ostwald, Brühl, Quincke, Guye, Le Blanc καὶ Engel. Αἰσθάνομαι ἐξαιρετικὴν εὐχαριστίαν τὴν εἰδικοῖς ἀφιερωμένοις καὶ ἔτι μεγάλην εὐδαιμονίαν, ἐὰν τοῦτο ἐπιτύχω καὶ ἐν τῇ σήμερον ἀναλυθείσῃ ἀνάλυσιν ἀποδείξω. Καὶ νῦν ἀφίνω τὴν ἐμαυτόν τῶν φυσικῶν χημικῶν, ἵνα ἀδιαφορήσω τὸν κοσμάριον. Χαρακτηρίζει δὲ τὸν γῆρας καθαρὸν ἐνθουσιασμὸν, ὁμολογῶ δὲ ὅτι παρὰ τὴν ἐνθουσιασμὸν πόθον καὶ παρόρμησιν δεῖται ἐν συνεχείᾳ νὰ διαμορφωθῇ πρὸς τὴν ἐν ἐλλάδι ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀδιάλειπτον ὁρῶνα γνώμης. Ἐὰν ἀφιλοχωρήσω δὲ ὅτι τοιοῦτος εἶμαι καὶ δεῖ ἀγωνιῶ ὅπως δύνωμαι νὰ διδάξω ἀνεπαίσθητα τὸν ἐμὸν τὸ σπουδαῖον μάθημα τῆς φυσικῆς χημείας.

Ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν Ἀνωτέρω διὰ τὸν ἔπαινον τῶν φυσικῶν θεωρημάτων μέρους, ὃν δὲν ἠδύνατο καταλληλότερον νὰ διατυπώσῃ ἢ ἐκφράσῃ τὸν φυσικὸν χημικὸν εἰς τὸ Πανεπιστήμι-

ότι μας. Αν δι' μιά εὐστροφίαν νά εἰφέρω γνώμην γενικώτερον περὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἀνάπτυξιν τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐξελίξεων καὶ εἰφείνων φυσικῶν καὶ χριστιανικῶν γνώσεων παρ' ἡμῖν, νόμιζω ὑποχρεῶν ἡμῶν καὶ χάριν τῆς μεγάλης μεγαλοφυΐας ἀναδιοργανώσας τῶν φυσικῶν σπουδῶν τῆς Ἑλλάδος ἡμῶν καὶ τῆς ἀναρρυθμίσεως ταύτων εἰς ἰδικά τμήματα φυσικομαθηματικά καὶ φυσικοχημικά, εἶδος τι προσφάγματος, ἐπί τῇ βάσει τοῦ ὑπάρχοντος νά προβῶμεν εἰς τῶν συμφερόντων τῆς διδασκαλίας τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπί δέ τοῦ παρόντος μόνον περί τῶν ἀναγκαίων ἐνεργειῶν τῆς διδασκαλίας τῆς χημείας λέγω προσθήκας ὁλίγας μόνας, σπουδαιοτέρας τό νά συμφέρον ἀπό τῶν τεχνικῶν προγραμμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Τό μάθημα τῆς γεν. ἀνόργ. χημείας, ὅπερ ἐγώ ἐπί πολυετίαν ὥραν διδάσκων, ἀπό ἀρχῆς τῆς νυκτός προσόδους τῆς ἐπιστήμης συμμορφούμενος, ἐπειδή νά μένῃ ἀδιάφορον καὶ νά μή γοητεύσῃ, οὐδ' ἐμοῦ δυνάμενος διδάσκοντος εἶναι τοῦ διαδόχου μου, νά ὑποδιαιρεθῇ εἰς ἀνόργανον καὶ ὀργανικήν χημείαν. Τό μάθημα τοῦτο, ὅπερ εἶναι τό πρῶτον τῶν χημικῶν μαθημάτων, τό διδασκόμενον εἰς τούς φοιτητάς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, τούς μαθηματικούς, τούς φιλοσόφους, τούς ἰατρούς καὶ τούς φαρμακοποιούς, ἐνδυναμῇ τῶν παρόντων σπουδῶν βαθμίδα τῆς χημικῆς διδασκαλίας, τῶν ἀναρρύθμιστον διά πάντα ἐπιστήμονα. Διά τῶν ἀνωτέρων δέ, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων βαθμίδα, διά τούς κατωτέρους ἐπιστήμονας, ἀπ' ἐναντίας ἀποκαλεῖται ὕλη τῆς φυσικῆς χημείας, εἰς τό ἐνδεχόμενον καὶ δυνατόν τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἀναρρυθμίσεως ταύτων εἰς ἰδικά τμήματα φυσικομαθηματικά καὶ φυσικοχημικά, κατά τό πρόγραμμα τῆς Ἑλλάδος. Ἐπί τῇ βάσει τοῦ ὄντος νά προβῶμεν εἰς τῶν συμφερόντων τῆς διδασκαλίας τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπί δέ τοῦ παρόντος μόνον περί τῶν ἀναγκαίων ἐνεργειῶν τῆς διδασκαλίας τῆς χημείας λέγω προσθήκας ὁλίγας μόνας, σπουδαιοτέρας τό νά συμφέρον ἀπό τῶν τεχνικῶν προγραμμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Τό μάθημα τῆς γεν. ἀνόργ. χημείας, ὅπερ ἐγώ ἐπί πολυετίαν ὥραν διδάσκων, ἀπό ἀρχῆς τῆς νυκτός προσόδους τῆς ἐπιστήμης συμμορφούμενος, ἐπειδή νά μένῃ ἀδιάφορον καὶ νά μή γοητεύσῃ, οὐδ' ἐμοῦ δυνάμενος διδάσκοντος εἶναι τοῦ διαδόχου μου, νά ὑποδιαιρεθῇ εἰς ἀνόργανον καὶ ὀργανικήν χημείαν. Τό μάθημα τοῦτο, ὅπερ εἶναι τό πρῶτον τῶν χημικῶν μαθημάτων, τό διδασκόμενον εἰς τούς φοιτητάς τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς, τούς μαθηματικούς, τούς φιλοσόφους, τούς ἰατρούς καὶ τούς φαρμακοποιούς, ἐνδυναμῇ τῶν παρόντων σπουδῶν βαθμίδα τῆς χημικῆς διδασκαλίας, τῶν ἀναρρύθμιστον διά πάντα ἐπιστήμονα. Διά τῶν ἀνωτέρων δέ, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων βαθμίδα, διά τούς κατωτέρους ἐπιστήμονας, ἀπ' ἐναντίας ἀποκαλεῖται ὕλη τῆς φυσικῆς χημείας, εἰς τό ἐνδεχόμενον καὶ δυνατόν τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἀναρρυθμίσεως ταύτων εἰς ἰδικά τμήματα φυσικομαθηματικά καὶ φυσικοχημικά, κατά τό πρόγραμμα τῆς Ἑλλάδος. Ἐπί τῇ βάσει τοῦ ὄντος νά προβῶμεν εἰς τῶν συμφερόντων τῆς διδασκαλίας τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Ἐπί δέ τοῦ παρόντος μόνον περί τῶν ἀναγκαίων ἐνεργειῶν τῆς διδασκαλίας τῆς χημείας λέγω προσθήκας ὁλίγας μόνας, σπουδαιοτέρας τό νά συμφέρον ἀπό τῶν τεχνικῶν προγραμμάτων τῆς Ἑλλάδος.

2009 ΕΚΠΑ

Μετὰ τοῦτον ὁ κ. Βαρβέρης γράφει καὶ ἔχει.

, Λυμφωνῶ μὲν μετὰν ἀναλόγφον κ. χρυσοφόρον ἢ ἀφὸς τὸν ἀκουμήρι-
ον τὸν δυνάμενον νὰ παραγάβῃ ἐνεργίας τὰν ὕδραν τῆς φυσικῆς Χαρᾶς
ἀλλὰ ὅρκος ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὁ τὰν ὕδραν ταύτην παλαίφαν νὰ διδάσκῃ
αὐτὸς τῆς φυσικῆς Χαρᾶς καὶ τὸ κυριώδες μεφάλαιον τῆς ἀνορφάνου
Χαρᾶς εἰς ἐκείνους, διότι μόνη ἡ φυσικὴ Χαρὰ δὲν δύναται νὰ ἀνο-
ιχθῇ καὶ ἐμὲν φύσιν ἰδίαν ἐνδύναμιν ὕδραν εἰς τὸ ἱερὸν
Πανεπιστήμιον ταύτης παιδεύσεις, ἔνεκα δὲ τούτου καὶ τὸ φυσι-
κὸν τρόφιμα ἔχουν καὶ τὰν μεγάλην τοῦ κορυφαίου τοῦ ὑπουρ-
γοῦ κ. Ἐνεργίας ἀνεύρεσιν τὰν ἀνωφελεστάτην Χαρᾶν τὰν ἀόρατον
ἢ φυσικὰν Χαρὰν ἀφανισθεῖσαν μετὰ τῆς ἀνεργείας Χαρᾶς
εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὕδρα. Ὅθεν συμφωνῶ ἡ διδασκαλία τῆς
Χαρᾶς εἰς τὸ ἱερὸν Πανεπιστήμιον αὐτὸς τῆς νέας διδασκομένης
« Γενικῆς ἀναφανείσης Χαρᾶς » νὰ εἶναι ἐξωφυλλικὸν
μάθημα, διότι νὰ διδάσκῃ καὶ ἡ φυσικὴ Χαρὰ μετὰ πολλῶν
μεφάλων τῆς ἀνορφάνου Χαρᾶς εἰς ἰδιαίτερον διδασκαλεῖον ἢ ἀνεγ-
κλείστη Χαρὰ μετὰ πολλῶν μεφάλων εἰς τὴν ὀρφανικὴν Χαρᾶν
καὶ τοῦτο εἰς ἰδιαίτερον διδασκαλεῖον κατάλληλον ἢ ἐφαρμοσμένη Χα-
ρὰ ἢ ἀνάλογα τὰς ἐφαρμογὰς τῆς ἐπιστήμης ἀναγκαιοτάτας. Καὶ-
τοι δὲ ἡ ἱερὰ βουλὴ ἀνέδειξεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰν ἀνάγκην τῆς
ἀμφοτέρας δύο ἐδρῶν ἀνάμεσα τῆς Χαρᾶς ταύτης τῆς φυσικῆς Χα-
ρᾶς καὶ ἀνεργείας Χαρᾶς τοῦτο πρώτιστον μὲν διὰ τὰν φυσι-
κὰν Χαρὰν ἀφείλεν δὲ νὰ ἀναλάβῃ πρώτην διὰ τὰν ἀνεργείαν
Χαρᾶν. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ὕδρα τῆς ἀνεργείας Χαρᾶς ἀποτελεῖται μετὰ
πολλῶν μεφάλων τῆς Ὀρφανικῆς Χαρᾶς εἶναι ὕδρα βίαιον συν-
δεσία ὅτον κάθε φυσικὴ Χαρὰ, διὰ τοῦτο χαρίζει τὰν τιμὰν νὰ ἀφο-
ρισθῇ τὰν ἱερὰν ἀγκὰν νὰ φανερωθῇ μὲν τὸν κ. Ζύγφον
ὅτι πολλὴν τὰν ὕδραν τῆς φυσικῆς Χαρᾶς καὶ χάρν τῆς φρο-
νιμάδος του καὶ χάρν τῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων του, ἀλλὰ νὰ ἐκ-
φράσῃ ἀφεύκτον τὰν ἀγάπην ἀφὸ ὅλην καὶ τῆς ἐνόφλης ἐδέας τῆς Χαρᾶς
τῆς ἀνεργείας διὰ τοῦ γνωστοῦ εἰς πάντας ἱερᾶ ἐπιστήμονος κ. Ἀ Κορ-
νικοῦ, ὅστις εἶναι ἐπιφανέστερος ἄλλων ἐφαρμόσας τὸν Πανεπιστήμιον μετὰ
ἐπιδεξίαν χάριν ἀφὸ τὰς διαφορφώσεις τῶν φαρμακευτικῶν εἰς τὴν ἀνε-
ργείαν Χαρᾶν, ὅστις εἶναι διδάσκαλος τῆς Χαρᾶς τοῦ εἰς βάθος Πανεπι-
στημίου καὶ ἐπιφανέστατος καὶ Ρωμαϊκὴ καὶ Ἑλληνικὴ διεφόρους
φυσιογραφίας συνέγραψεν δὲ καὶ ἀξιόλογα συγγράμματα τῆς ἀνεργεί-
ας Χαρᾶς, τῆς Χαρᾶς τῶν ἐδωδίμων καὶ ποτῶν ἢ καὶ τὸ κόκκα-

© 2006

των της Ορθοδόξου Χριστιανικής Θρησκευτικής Κοινότητος Σύνταξις τα γενικώτερα χρεωστούμενα εις τας χριστιανικάς ταύτας εκκλησίας.

Ο κ. Χρυσοστόμος λέγει ότι η Εκκλησία δύναται να προσέλθη εις ενωσιν μετ' αυτής υπό τον κ. Δαμασκηνόν ενωμένη εκκλησία, μόνον όταν πρώτον ανορθωθή τα πρόσωπα εις τας θέσεις.

Η Εκκλησία προσκρούει περί τας έδρας της Φυσικής Χριστιανικής γνωρίζει μεν γνωρίζει τον κ. Κ. Ζέγγελιν ως τον κ. Μητροπολίτην, ότως δυστυχώς ουδείς μόνον τον κ. Ζέγγελιν τον μόνον άξιον να παραλάβη την έδραν ταύτην, γνωρίζει όμως πρώτον τον κ. Ρενδόμενον.

Μετά ταύτα η Εκκλησία ομοφώνως εκφράζει τας ειλικρινείς ευχάς προς τον Ε. Οικουμενικόν Πατριάρχην και δι' αυτής δευτέραν έδραν, ήτοι της Λατινικής Χριστιανικής μετά πρωτοβουλίας της Ορθοδόξου Χριστιανικής.

Προσκρούει παλαιόθεν περί του ίματος να παραλάβη την έδραν της Σμύρνης και Πατριαρχικής Εξαρχίας ο κ. Μελετόπουλος, μόνον τούτο λέγει και ίσως

Ο Κύριοι Σύνεδροι ευχαριστώ να δηλώσω ίδιαι της προσωπικής μου εκτιμήσεως προς τον Εκκλησιαστικόν Οικουμενικόν περί συμφωνίας της προσκρουόμενης έδρας της Λατινικής και Πατριαρχικής ως ειδικώτερος, θεωρών όμως εις τας ευχαριστίας της Εκκλησίας και αρχόμενος μεταβαίνω τον λόγον.

Αλλά περί πρώτον προβαίνω εις τας ευχαριστίας μου, ευχαριστούμαι να εκφράσω και δείξω δημόσια τας ευχαριστίας μου προς τον Εκκλησιαστικόν Οικουμενικόν, ότερ διά της προτάσεως του ταύτας ενιδρυνθείσας σχέσεις προς τας Φυσικοχριστιανικάς εκκλησίας, εν αις αναμφιβόλως δε δρομεύει η Ελληνική Εκκλησία.

Ευχαριστώ δε δε προσέτι διά τας παραινέσεις της έδρας ταύτης δόξα, μεθ' ών τον προς τας Εκκλησίας μεγάλην πολιτικόν, τας ευχαριστίας μου δε διαρρύθμιν εις γενικόν μέρος, εν ω δεόντως δε δεικνύω τας δεδομένας υπάρχειν τάξιν έδρας γενικής και Πατριαρχικής και εις ειδικόν, εν ω ο δεκτόν και ευκτικωτάτη έδρα του προσκρουόμενον, ίνα ούτω η πρόταση της Εκκλησίας είναι σύμφωνος τω Β. Διατάγματι, ότι η πρόταση αυτών ορίζει νε γένη ο δόγιος και ευκτικωτάτη έδρα του Οικουμενικού.

Η Γενική, κύριοι σύνεδροι, η μονάκις, εξ ευκτικής των πολλών χρόνων, η ίδρυσις υπήρξεν ο εν Freiberg Καθηγητής Βίγκερος, ότως το πρώτον εδίδαξεν εκεί κατά το 1770. Η δε Πατριαρχική σχολή βραδύτερον, τας βάσεις φυσικής δεύτερον του περιηγούς των Πατριάρχων Σπυρίδωνος Λαμπρίνου.

Και περί μεν της Πατριαρχικής δεν έχω πολλά να είπω, διότι γνωστά πάντα εν ήμιν εξ ιεράσεως εξεύρεσις προόδου κατά δε-

ηγεῖται φῶς, ὅπερ εὐεργετεῖται αὐτοῦ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γῆς, ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν θεωρίαν τῆς τῶν ὄντων ἐξελίξεως.

Ἡ δὲ Γεωλογία ἀρούσης συμπαγιτώσεως καὶ τῆς τελικῆς διαμορφώσεως τοῦ μήκους αὐτοῦ, διότι διὰ χαίρει σιδηροῦ ὄντος χαρακτῆρος καὶ διαφυλάττει σύμφωνος διὰ τῶν ἀρχῶν ἐξυπνεῖ τὸ ἀρόβιμον τῆς ἀναφορικῆς καταστάσεως τῶν ἐπιφανειακῶν τοῦ φλοιοῦ ἡμῶν σχηματισμῶν καὶ οὕτω ἀφανεῖ θεωρεῖ καὶ κυρίαρχον καὶ ἱδρύθησαν νέαι ἐπιστῆμαι ἀναφορικαὶ καὶ ἐπιφανείων.

Διὰ τῆς ἐρεύνης δὲ τοῦ νοῦ τοῦ ἡμετέρου φλοιοῦ ἡ ἐπιφάνεια μέγιστον χρόνον διαμόρφωσις αὐτοῦ καὶ ἡ ἐξέλιξις τοῦ αὐτοῦ γήινον πόρον εἶτε ἐπιστῆμαι ἐξειδικευμένη.

Οὕτω διὰ τῆς ἐξελίξεως διαφορῶν σημείων νέα πεδία διαμορφώθησαν, οὕτως ὥστε ἡ γεωλογία δεν ἀναφέρεται καὶ τὸ παρόν μόνον εἰς τὴν δυναμικὴν γεωλογίαν καὶ τὴν Πετρογραφίαν, αἵτινες θεωροῦνται ὡς ἀρχαιοτεραι καὶ φυσικαὶ φάσεις τοῦ ἐξελιγμένου γεωλόγου, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλου νομῷ πρωτοτύπου θεμάτων, εἰς τὴν σεισμολογικὴν, τὴν τεκτονικὴν καὶ τὴν διαμορφωτικὴν χρόνος. Διὰ τοῦτο ἐγνώρισεν νῦν ἐν Γερμανίᾳ καὶ τὴν ἄλλην σοφὴ ἐξαίρετα ὀνόματα γεωλόγων καὶ γεωγράφων ἀναφέρεται ἰδίως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς γεωλογικῆς καταστάσεως καὶ ἱστορίας τῶν διαφόρων τῆς γῆς χωρῶν. Ἡ ἔρευνα δ' αὕτη δεν ἔχει σκοπὸν ἀπλῶς μόνον ἐπιστημονικόν, ἀλλὰ καὶ πρακτικόν, διότι μόνον διὰ τῆς γνώσεως τοῦ φλοιοῦ ἡμῶν ἐρεύνης δυνάμεθα νὰ χρησιμοποιήσωμεν κατάλληλα καὶ ἐπιτυχῶς τὰ ὑπάρχοντα καὶ τοὺς ἐν τοῖς σπλάγχνοις αὐτοῦ ἐγκεκρυμμένους θησαυρούς. Διὰ τοῦτο νῦν καὶ Πανεπιστήμια τῆς Γερμανίας, ἐν καὶ αὐτὰ καὶ μικρότερα, ἔχουν δύο τουλάχιστον ἕδρας καὶ συνάμα μίαν διὰ τὴν ὀρυκτολογίαν καὶ πετρογραφίαν καὶ ἄλλην διὰ τὴν γεωλογίαν καὶ παλαιοντολογίαν.

Ὡς παράδειγμα δ' ἀναφέρω τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Freiburg ἐν Βάδῃ, ἐν ᾧ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ Heinmann διδάσκει γεωλογίαν καὶ παλαιοντολογίαν, ὁ δὲ Osann ὀρυκτολογίαν, πετρογραφ-

© 2006

γεωγραφίαν καὶ κοσμογραφίαν.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχοντες, ὅτι τὴν κατοικίδα ἡμῶν κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους ἐξηρώνησαν γένη γηγενῆ, ἀλλ' οἱ ἥρωες αὐτῶν οὗτοι γενικῶς ἀνόμασαν. Τούτου ἕνεκα ἀνάγκη οὖν Ἕλλησι νὰ διερευνήσωσι τὴν χώραν ἡμῶν καθ' ὅλας τὰς γεωγραφικὰς αὐτῆς, ἢ τὴν διεκπεραιοτικὴν καὶ τὴν τεκτονικὴν αὐτῆς, ἵνα ἀκριβῆ καὶ σαφῆς ἦν κατασκευὴ αὐτῆς καὶ ἡ γεωγραφικὴ καὶ κοσμογραφικὴ διαγράφωσις καὶ ἡ γεωγραφικὴ αὐτῆς ἱστορία καθορισθῶσιν.

Ἡ ἵδρυσις δὲ δευτέρα ἵδρυσις οὖν οὖσα νομιζομένη διὰ τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον, τὸ μόνον ἐν τῷ Ἑλληνικῷ, διότι οὗτος ἀναγκαιότατος ἦν νὰ γνωρίσῃ τὴν ἀνατομικὴν κατασκευὴν τῆς γῆς, τὴν τῆς γενέσεως, τὴν καὶ ἀναθυμίασιν καὶ τὴν ἀνάγκην τῶν κατοικίδων, τῶν κρειττόνων.

Ἀφοῦ τοιαύτη δεινὴ τὸ πρῶτον διδασκαλικὴ ἱκανότης καὶ ἀγωνιῶν ἵδρυσιν Μονοῦτα ἀπὸ ἐνενήκοντα ἐν αὐτοῖς τῶν κληρικῶν τῆς ἀρχαιοτέρας ἐκκλησίας, δεῖν ἀρέσκει νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ τὴν χώραν, ἥτις ἐκλέγεται τῷ κατοικίῳ νόμῳ τῆς ὑπεκτάσεως ἀνεύδειν τὸν Ἑλληνικόν, δεῖν ἀρέσκει νὰ συνιδόωμεν τὴν κατεύθυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς χώρας καὶ τὴν αὐτῆς διεκδίκησιν καὶ κατακυριότητα ἐν τῇ κατοικίδι ἀνεκαθεν χρόνῳ, ἀνεκαθεν ὅμως ἡ γεωγραφία ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοεῖται ὁλοσχερῶς. Ἀλλὰ καίτοι οἱ Ἕλληνες γεωγόνοι ἦσαν κοσμοθεωρικοὶ καὶ ὁλίγιστα διέκρασαν περὶ ἐξερευνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς χώρας ἐξαίφνης μέσον, ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ Πανεπιστήμιον ἀναπτύσσεται καὶ ἔνα, ὅτιος ἀφιερώσας τὸν βίον αὐτοῦ ὀλόκληρον εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γῆς, δὲ τιμήσῃ τὸ Πανεπιστήμιον, εἰ ἀναγκαῖον νὰ διδάξῃ, καὶ δὲ διδάξῃ ἀφραδέστατα, τὴν Παγκοσμογραφίαν, τὴν Τεκτονικήν, τὴν Χρωματογραφίαν καὶ Διαγραφογνωσίαν, τὴν κατοικίδα καὶ ἰδίως τὴν τῆς κατοικίδος ἡμῶν.

Διὸ ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι εἰμὶ τοιαυτοτρόπως ὀλόκληρον ἀδύνατον καὶ διδάξω ἱστορικὴν γεωγραφίαν σωστικῶς δι' ἐξίδαγα σοφῶν κεφαλαίων, διὸ δὲν εἶχον ὀνομασθῆ πρὸ τοῦ χρόνου.

Ὁ ἄνδρ' οὗτος ὁ κατάλληλος διὰ τὴν ὕδρα ταύτην εἶναι ὁ κ. Δ. Λιοῦβος, οὗτινος τὸ ὄνομα μετὰ χαρᾶς προτείνω εἰς τὴν σχολὴν καὶ ἀπὸ τῶν ἡμῶν μου, ὅτι καὶ ἐγὼ κατὰ τὴν συνείδησιν εἰς τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδάς. Προτείνω δ' αὐτὸν μετὰ δάκρυος καὶ πόνου ψυχῆς, ὅτι δὲ τιμήσῃ τὸ Πανεπιστήμιον, διὸ εἶναι οὐ μόνον Παγκοσμογράφος, ἀλλὰ καὶ Γεωλόγος εἰς τὴν ἀρίστην.

Ἀλλὰ ἡ παρόντασίς μου αὕτη σήμερον ἡμᾶς σπεύδει εἰς τὴν ἐπανόδοσιν τοῦ ἀνδρὸς καὶ συνεχῆ ἡμερολογιακὴν ἔκθεσιν, ἡ ἀναγνωσθῆ τὸ Β. διάταγμα, καὶ ἀνα-

2009 ΕΚΠΑ

λόν πάντα αὐτοῦ τὰ ἔργα καὶ παρακαλῶ νὰ τύχῃ προὐτοῦ τῆς ἀνο-
μονῆς ὑμῶν.

Τὰ προσόντα τοῦ κυρίου Κυβέρου εἶναι τάδε.

1ον/ Εἶναι ἀριστοῦχος διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας καὶ Φυσικαῖς Ἐπιστήμαις τοῦ πρωτίστου Πανεπιστημίου (1888).

2ον/ Διετέλεσεν ὑπότροφος ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐπιστρατείαν ὀλόκληρον τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ συνέχειαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πνεύματος τῶν διδασκαλικῶν καὶ ἐξετάσεων. Ἐσπούδασε τὴν γεωλογίαν καὶ Παλαιοντολογίαν ἐν Μονάχῳ καὶ Παρισίοις ὑπὸ καθηγητὰς Μονάχου Μοσάχον, Βεροφίνον, Βίσσερ, Φεουζλίν, Δεοντζάρδης, Δεοσβούργον, κυλίγκου, Φρόδης, Παρισίων καὶ ἄλλων.

3ον/ Διετέλεσε τὸν ὑπηρετικὸν τοῦ ὀρυκτολογικοῦ, γεωλογικοῦ καὶ παλαιοντολογικοῦ Μουσείου τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1893.

4ον/ Εἶναι μέλος τῆς γεωλογικῆς ἑταιρείας τοῦ Βεροφίνου.

5ον/ Μέλος τῆς γεωλογικῆς ἑταιρείας τῆς Γερμανίας.

6ον/ Μέλος τῆς ὀρυκτολογικῆς ἑταιρείας τῆς Γερμανίας.

7ον/ Μέλος τῆς Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γεωργίας, ἱστορίας καὶ βοτανολογίας τῆς Βαυαρίας.

8ον/ Ἐπιμελητὴς κριτικὸς (referateur) τοῦ ἐπὶ τοῦ καθηγητοῦ Keilhack περιοδικοῦ Geologisches Centralblatt für Geologie, Petrografie, Palaeontologie und verwandte Wissenschaften.

9ον/ Ἐπιμελητὴς τῆς Geographische Zeitschrift τῆς Γερμανίας.

10ον/ Τὰ δὲ ἐπιστημονικά αὐτοῦ ἔργα εἶναι

α/ Περὶ τῶν νέων Πάρου καὶ Ἀντιπάρου ἠφαιστειωμῶν καὶ βρεκκιοειδῶν ἐκφύσεων (1888).

Ἑπόμενον διατριβή.

Διὰ τῆς ἐρεύνης ταύτης ἐξηκριβώθη ἀκριβέστερον ἡ γεωλογικὴ αὐτοπαρουσία τῆς νήσου Πάρου καὶ Ἀντιπάρου ἐκ ὀρυκτολογικῆς καὶ γεωλογικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς γῆς ἐκεῖ τόπου τῆς τεταρτογενοῦς διαγράφεται, ἐπιτόπου κατωκήθη διὰ τῶν ἀπολιθωμένων ἐκφυμάτων τοῦ Juniperus sp. ἀνήκοντα τὸν ἐπὶ τοῦ πρὸ τῆς Πάρου κλίνου, ὅπου καὶ ἐπὶ τῶν νέων Ἀντιπάρου καὶ Δονουσσοῦ. Περὶ τῆς ἐρεύνης ταύτης ἐν τῷ περιοδικῷ Dingler's Polytechnisches Journal Bd. 272 σύντομον ἐπόμενον ἴδιαν ἔχει ἀναφορὰν.

© 2006–

β/ Χάρτης τοπογραφικός καὶ γεωγνωστικός τῶν νήσων Πάρου καὶ Ἀντιπάρου καὶ τῶν μεταξὺ νησίδων ἐν κλίμακι 1:31.500.

Ἐν αὐτῷ διαὶ πολυαρίθμων γεωγνωστικῶν ἀποκαλύψεων ἡ ἐξάπλωσις τῶν διαφόρων στρωμάτων καὶ ἡ ὑφιστορία ἐξήτασις ἐν ᾧ τῇ ἀφορμῇ τοῦ ἀνεφερομένου ἀναφέρεται.

Ἀμφότερα δὲ ἐξαιρετικῶς ἐκτενῶς ἐπραγματεύθη διὰ βραβείου καὶ ἐπιχρυσοῦ ἐν τῇ ἑορταστικῇ δημοσιευθείσῃ ἐκδόσει τοῦ 1888, ἐν δὲ ἑκατέρᾳ διὰ χαλκοῦ ἐν τῇ κοσμοσείῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889.

γ/ Die stratigraphische Stellung der Partnach- und der sogen. Unteren Cardita - Schichten in den Nordtiroler und bayerischen Alpen. (1892). Ἡ ἐργασία αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ἰδ' τόμῳ τοῦ πολυτίμου Geinitz ἐκδιδομένου περιοδικοῦ Geognostische Jahres hefte d. Kgl. Bayer. Oberbergamtes IV Jahrgang in München. διὰ τῆς ἐκτάσεως μέτρου ἐξετάζονται σποράδες τοῦ βορείου Τυρόλου καὶ τῶν Βαυαρικῶν Ἀλπέων ἐπιπεδικοὶ τόποι τ. ἐκείνων οὗ μόνον ἀναλυτικῶς τῆς στρωματογραφικῆς θέσεως τῶν Partnachschichten ἀλλὰ καὶ ἰδίως τῶν λεγ. Cardita schichten καὶ τῶν φυτοφόρων γαμμιτῶν ἐν ὅλῃ διαφόρῳ καὶ πολυπλόκῳ γενικῷ ὅρῳ ὡς ἐκ τοῦ 1851 ἐξετασμένων ὑπὸ τῶν Pappavas, Escher καὶ Merian (Strathcritt, Studer, Escher von der Linth, Merian, Heer Pinzinger Schlagintweit, von Gümbel, von Richthofen, Boyrich, Stur, Süss, von Hauer, von Mojsisovics, Neymayr, Sepius, Rothpletz, Bittner, Schäfer Wotzmann, Frech und Miss. M. M. Ogilvie) εἴκοσι ἐνεργῶν ἀρθρόπορων. Ἐν τῇ ἐξόδῳ τοῦ γεωγνωστικοῦ τούτου μεταμορφοῦται ἐξαιρετικῶς ἐν ᾗ ἐξῆς καὶ ἐξῆς νέα ἀναφέρεται Spiriferina Mitzopuli nov. sp., Rhynchonellina juvavica Bittn. nov. var minor καὶ Dimyodon Argyropuli nov. sp.

δ/ Über Hebungen und Senkungen auf der Insel Paros. – Zeitschrift der Deutschen geologischen Gesellschaft Jahrgang (1892). Πρὸς τὴν ἐπιφανῆ ἐπιφοίτησιν τῶν Recente Niveauveränderungen auf der Insel Paros von Dr. Tietze παρεδέχθη ὅτι δὲν ἐξαιρετικῶς ἀλλὰ τοιαῦτα φαινόμενα παρατηρεῖται Πάρῳ, ἀλλὰ τοιοῦτον ἐξέχει τοῦ ἐπιπεδίου Κόρδης μεταξὺ τῆς νήσου καὶ τῆς ἰσοπεδοῦς χέρσου Καλλιανάς συνίστησι ἡ ἔνωσις τῆς ἀρχαίας μετὰ τῶν μεταξὺ ἀλλήλων καὶ κατὰ τὸν Liebisch ἐν Jahrbuch d. Geologie 1894 σελ. 457 ἐπιφανῶν κλιμακωτῶν ἐπίπεδον

ε/ Vorläufige Mittheilung über Parthanosaurus Litteli, eine neuen Saurier aus der Trias. Zoologische Anzeiger No 413 Leipzig 1893.

2009 ΕΚΠΑ

λύτη εἶναι ἀντίστοιχος πρὸς ἑλληνικὴν ἀνάλογος ἀναπόφευκτος περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων καὶ τῶν τόπων σπουδῶν ἀναγνώστου.

α/ Über Partanosaurus Zitteli Skuphos und Microleptosaurus Schlosseti nov. gen., nov. spec. aus den Vorarlberger Partnachschichten. Abhandlungen der K.K. Geologischen Reichsanstalt Band XV. Heft 5.

Διὰ τῆς παλαιοντολογικῆς ταύτης ἐρεύνης, δι' ἧς τὸ πρῶτον παρεδείχθη ὑπὸ τοῦ κ. Lindström ἡ παρουσία τῶν Lamellibranchiata ἐν τῇ Ἀλπικῇ Τριαδικῇ διαμόρφωσι, παρέχεται τὸ πρῶτον τὸ ἀκριβέστερον χρονικὸν τοῦ προσδιορισμοῦ ἀποκλείων χαλαιόν μόνον διὰ τῆς σπουδαιοτέρας σημασίας ἀπολιθωμάτων, ἢ γνωστόν, ἢ παλαιοβοτανικὸν ἀδιάφορον παλαιοκλιματικῆς ἐν τῇ πολλῷ ἐρεύνῃ τῶν ὅλων. Ἡ σημαντικὴ δὲ ἀναλογία ἐδυνατώθη διὰ τῶν κ. Lindström, ὅστις σπουδαίους ἀπολιθωμάτους ἐκ τοῦ Cassian καὶ Mayer ἢ Nothosaurus venustus καὶ ἀμφίβιον ἀπόλιθον ἐκ τῆς αὐτῆς καὶ ἄλλης (Colposaurus dichtadius καὶ Microleptosaurus Schlosseti. Περιέχει ἀναθεωρητὴν τοῦ Βρεφίου τῆς Τριαδικῆς καὶ Παλαιοζωϊκῆς James ἐν τῷ Jahrbuch d. Geologie, 1895 ἀμφισβήτησιν ἐνίων εἰδικοτέρων περίων.

β/ Ueber die Entwicklung und Verbreitung der Partnachschichten in Vorarlberg und im Fürstenthum Liechtenstein. Jahrbuch der K.K. geologischen Reichsanstalt Bd XLIII. 1893.

Ἀναφέρεται ἐξαίφνης καὶ ἐξηγεῖται τὰ Partnachschichten ἐν Vorarlberg καὶ ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ τοῦ Liechtenstein εἶναι χῶρος τῶν ἔρευνῶν τοῦ κ. Lindström, ἐν οἷς ἀναφέρεται ἤδη καὶ τὰ ἑξῆς μορφῆς:
Lingula Christomani nov. spec. Spiriferina Lipoldi Bittn. nov. var. hemicycla, Modiola (?) Böhmi nov. spec. Partanosaurus Zitteli Skuphos, καὶ Microleptosaurus Schlosseti Skph.

Ἀναφέρει τὰ ἀξιόλογα ἐξαίρετα εἶναι ἔτι καὶ ἐκεῖνα τῆς Ἡγεμονίας καὶ Adorplas μεγάλης ἀπομονώσεως, παράδοξον δὲ ἀναφέρει τὴν ἐμφάνισιν εἰς τὴν Revue générale des Sciences, ἐν τῇ ὁ κ. Καθηγητὴς τῆς Γεωλογίας ἐν Sorbonne τῶν Παρισίων, Émile Haug ἐπιφανῶς ἐπεκύρωσε τὴν γνωμοδότησιν ἀναφέρων τὴν τελευταίαν διαφόρους μεταβολὰς ἐξῆς λέγων: Dans les Alpes septentrionales, le Virglorien et les calcaires du Dachstein se retrouvent avec les mêmes caractères que dans les Alpes méridionales.

mais ce sont les couches si troubles entre ces deux formations qu'il est difficile de paralléliser exactement sur les

© 2006–

deux versants de la chaîne, en raison des fréquents changements de ces couches présentant. Ce n'est d'ailleurs que depuis fort peu de temps que grace aux efforts combinés des géologues de l'école de Munich, de M.M. Rothpletz, von Wöhrmann E.B. Fraas et Skuphos, la succession de ces couches dans le Tyrol septentrional et dans les Alpes Bavaroises est établie avec certitude. Dans les Alpes Lardroises l'on rencontre au dessus du Virglorian une formation détritique, connue sous le nom de couches de Partnach, et séparé des couches de Raibl également détritiques par la puissante formation des calcaires du Wet Fersteinn.

η/ Πρόσθετα δύο πολυσυγγραμμάτια περί τῆς Λουκίας. Ἐφημερὶς τῶν συμβολαίων, Μέλος, Ἐτοῦς πρῶτον 1894.-

δ/ Die zwei grossen Erdbeben in Sokris. Zeitschrift der gesellschaft für Erdkunde zu Berlin XXIX Band, 1894.

Παρέτων ἐφεξῆς τούτων ἐπί τάδε διαστίζεις παρεξηγήσεων τάς ἀγνοφορίας, ὅτι τό μέν περιοδικόν Das Echo τό ὑπό τοῦ Vozepfühl der Tier und ihre Furcht ἐδημοσίευσεν ἐπί τέλους χάριν τοῦ ἀγγλικοῦ κόσμου, τό δε ἑτήσιον ἐπιδόμενον Jahrbuch τοῦ Klein ὑπό γεωγραφικῆς βιβλιοθήκης παρεκτυπώσεως τῆς ἐφημερίδος τούτου. Εἰδικῶς ὁ καθηγητής Keilhack ἐν τῷ περιοδικῷ Zeitschrift für Praktische geologie 1895 δημοσίευσε μόνον μερικῶς. Κατόπιν ἐν ἐπιτόμῳ τῆς δημοσιευθείσης ἐφημερίδος ἡ ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Richthofen, ὁ ἀπό τῆς κινεζικῆς γεωλογίας καθηγητής τοῦ περιοδικοῦ: Zeitschrift für Erdkunde zu Berlin: "Der Bericht welchen uns der durch vortreffliche Arbeiten bereits rühmlich bekannte geolog Herr Dr. Skuphos über die griechischen Erdbeben von 1894 eingesandt hat, enthält eine solche Fülle eigenen Beobachtungs materials und darauf gegründeter Schlussfolgerungen, dass er als eine wesentliche Ergänzung und Erweiterung des in "Petermann's Mittheilungen 1894 S. 217-227 veröffentlichten Aufsatzes von Professor Mitzopulos über denselben gegenstand erscheint. Der überdies nur selten ein Sachkundiger so unmittelbar, wie es bei Herrn Skuphos der Fall ist, Zeuge der Vorzeichen während einer bedeutenden Erdbeben-Katastrophe geworden ist, bringen wir den Bericht in unveränderter gestalt zum Abdruck." Πρόκειται περί δημοσιεύσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὁ Philippson ἐν τῇ Διεθνεῖ.

"Wir können uns hier auf diese wenigen Bemerkungen

beschränken, da dieses Erdbeben und seine Wirkungen eingehend von Fachleuten an Ort und Stelle studiert worden sind. Unter ihnen befindet sich. Herr Skuphos, ein junger, in Deutschland ausgebildeter Geolog, Schüler von Zittel's in München. Wir können des mit Sicherheit bald eine durchaus wissenschaftliche Bearbeitung dieses Bebens erwarten. π. –

6/ Περὶ Ithyrhynchotherium Mitzopuli nov. gen. nov. spec. Περιοδικὸν ὑβρίδιον 2 σελ. 99. (1896).

Διὰ τῶν ἐκκρεμοῦν καὶ προσδιορισμὸν τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου τοῦ πλανήτου τοῦ ἡλιόστος εἰς φῶς διὰ τῶν ἐπεκτάσεων τοῦ ἀξιοσημείωτου διδασκάλου κ. Ἀρ. Μιτσοπούλου ἐπιφανείας καὶ τάσεως πάντων παρουσιάσεων συμμίκτων (collectivtypen), ἀμφιδόξα ἐκάστης, ὡς εἰς συνεκτικὰ ὄρεσσα, ἀλλὰ βεβαίως ἐπιτυχεῖς ἐπιγνωσιῶνδε ἀμφιβόλων παρατηρήσεων ἐπὶ διαφόρων σωμάτων ἢ καὶ ὁμοιοσυνεῖς, ἢ τοῦτο ἐν τῷ κλάδῳ ἡμῶν παρατηρήσεις.

2/ Περὶ τῆς γεωλογικῆς συστάσεως τῆς νήσου Ἀμοργοῦ. Ἀθῆναι, ἀνάτυπον περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπιστημονικῆς ἑταιρείας. Τόμος Θ'. σελὶς 497.

Ἡ γεωλογικὴ δομὴ μιᾶς ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιρειῶν, παρέχει κρίσιν οὐ μόνον τῶν γεωλογικῶν συστάσεων τῆς νήσου μετὰ τῆς τεκτονικῆς δομῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐπιφανείας ἀναλυμάτων τὰ παρουσίαν τῆς ἀλκοτιανῆς διαγενέσεως καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἀναστηρούντων ὑπὸ ἀτμοσφαίρας ἐξ τὰ ἐξ ἀνάγκης τῆς φύσεως ἐν τῷ κέντρῳ τῆς νήσου.

1β/ Περὶ τῆς λίμνης Φενεοῦ καὶ τῶν ὑπόγειων τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ. Ἐπετηρὶς Πανεπιστημίου ἔτος Γ'. 1899.

Ἱστορικὴ καὶ γεωλογικὴ πραγματεία τὸ μὲν ὅτι αἱ πηγαὶ τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ ὀφείλονται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν λίμνην Φενεοῦ, τὸ δὲ ὅτι ἡ παρουσία τοῦ ὑδροθείου ἐν κατεστάλτοσι καὶ ὕδατα τοῦ Λάδωνος ἐπὶ χρόνον τινὰ ἐξηντλήθη πρὸς ἀόσιν, ἕνεκα συνδέσεως τοιούτου, ὅτι ἡ πρόσληψις τοῦ φαινομένου τοῦ ὑδροθείου καὶ οὐχὶ εἰς ἄλλην ἐνέργειαν ἐν τῇ λίμνῃ ἢ εἰς ὑφιστάμενά τινα ἐνέργειαν ἢ εἰς ἀπόχους ἐνώσεις μεταλλῶν ἢ εἰς τὴν παρουσίαν χαλκοφόρων σεσωρευμένων ἐν τῷ ὄρει ὅθεν ἐν τῇ πλείστῃ ὑδροθείου καὶ θειούχων σεσωρευμένων ὕδατος. Περαιτέρω παρέχεται διὰ τοπογραφικοῦ καὶ γεωλογικοῦ χάρτου ἡ ἐξήγησις τῆς λίμνης τοῦ Φενεοῦ καὶ διαφόρους ἐποχάς.

© 2006

18) Ἀναμνήσεις ἐκ τῶν φυσιογραφικῶν ταξιδίων τοῦ φιλομούσου συμπόνου Παρνασσοῦ περὶ τοῦ σχηματισμοῦ καὶ τῆς παρουσίας Ραφέτου καὶ Ρουνίτου ἐν Βλαχομαστιανοῖς τῆς Θεσσαλίας. Δελτίον φυσιογραφικοῦ τμήματος Παρνασσοῦ 1900 σελ. 188.

Ἡ παρουσία τῶν ἀναβαθρόων σωμάτων τῆς Βλαχομαστιανοῖς καὶ τῶν σπηλαιοειδῶν τῆς Ἀνάβας καὶ Ξηροχωρίου ἐκτὸς τριτογενῶν σωμάτων ὀφείλεται εἰς σεισμοὺς τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς καὶ καταδυναστεύει ἐκεῖθεν τὸν μέν σεισμόνωνος, τὸν δὲ ὑποσεισμὸν καὶ ἐκεῖθεν διάμετρος.

19) Ἀναμνήσεις ἐκ τῶν Παρνασσοῦ κ.τ.λ. περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Φουδρᾶς καὶ περὶ τῆς Lendepóχας, τοῦ Ἀνωμονίτου καὶ τῆς τοῦ Allschar τῆς Μακεδονίας.

Ἡ ἐν Allschar παρουσία ἐπιφάνειαν νεόπτου φουδρᾶς καὶ περὶ τῆς Lendepóχας, Ἀνωμονίτου καὶ τῆς, ἐπιδείχθη ὅτι ὀφείλεται εἰς ἐξηλασμοὺς τῶν ἐν βάθει σωμάτων ἀναβρυσιόντων ἐπὶ βαθυτέρων σωμάτων ἐκτὸς τῶν ἐξηλασθέντων ταύτα σωμάτων. Ἀνάμεσον φωνόμενον παρεστήρησε ἐν σωματικῇ ὀφείλει τοῦ χωρίου Πολυνδρίου τοῦ ὄρους Μακροβουνίου πλησίον μεταξύ Ὀθρυος καὶ Πηλίου.

20) Ἀναμνήσεις ἐκ τῶν Παρνασσοῦ κ.τ.λ. περὶ ἐξηλασιακῆς διαμορφώσεως τῆς Πελοποννήσου.

Καταδείχθη διὰ τῆς ἀπουσίας τῶν περὶ τὸν νῆσον Κάρπαθος Ὑψιο καὶ Pleurobis ὅτι ὄντως τὸ μακεδονικὸν τῆς Μεσαρονήσου ἀποτέλεσμα καὶ τῶν Πελοποννήσου ἐκεῖνον χίμενον.

21) Περὶ τοῦ γεωλογικοῦ σχηματισμοῦ τῆς Πειραιοῦ τῆς χερσονήσου. Γεωγραφία Κ. Μπιζανάρου. Τόμος Β' σελ. 531.

Ἐν τῇ γεωλογικῇ ἐρεύνῃ τοῦ Gaudris περὶ Ἀττικῆς παρεκτείνεται ἡ Πειραιοῦ χερσόνησος εἰς μιάν τριτογενῆ ἀσβόλου, ἐν ᾧ περιέχεται περὶ νεοτεταρτίου γενεάν τῆς ὁποίας δι' ἀφ' ἀλατοῦ καὶ δυσφορᾶ ἀσβόλου διὰ ρωγμάτων τριτογενῶν εἶναι ἀφορμὴ ὑφ' σχηματισμὸν τὸν τῶν γιμένων Πειραιῶς, τὸν δὲ τῆς φαληρικῆς ἐκτὸς καὶ τοῦ Δηλιόν.

22) Ἀναμνήσεις ἐκ τῶν Πειραιοῦ κ.τ.λ. περὶ ἐξηλασιακῆς διαμορφώσεως τῆς Πειραιοῦ.

Περιοδικὴ Πανδώρα ἔτος 1904 τεῦχος 91–92 σελ. 212.

Διὰ τῶν ἐν λόγῳ ἐκτεταμένων ἐξ ἐξ ἐξηλάσεων, ρηγμάτων, ἐξαρσεων καὶ μέσων ἀγκίστρων διαφόρων γλυσσοφόρων καὶ ἐξαγγαλοβρεφῶν, δι' ὧν καταδείχθη ὁ σύγχρονος σχηματισμὸς νεοτέρου γεωλογικοῦ σεισμοῦ τῆς νήσου Κῶ, τῶν Μεγάρων, τῆς Ἀταλάντης κ.λ.π.

2009 ΕΚΠΑ

πρὸς δὲ ὅτι κατὰ τὴν γενέσεωσιν ἐνοχὴν εἰς Θεσσαλικὴν νεολαίαν ἦσαν λίμνη καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐνοχὴν ἦσαν τοιαῦται αἱ μακεδονίδες Μεγαλοπόλεως, Τρικκάλων καὶ Λαρίσσης τῆς Μακεδονίας

ιη/ διάφοροι ἔνδυσις πρὸς τὰ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ καὶ τῇ δημοσίᾳ ἐκκλησιαστικῇ λειτουργίᾳ ἀναφερόμενα.

Περὶ τῶν εὐρημάτων καὶ ἐπιστημονικῶν συγγραφῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐκπροσώπων Πειραιῶς, Λάρισσας, Μεγαλοπόλεως, Κορινθίας, Ἀχαΐας Ἐλίας, Ἀθήνας Τριάδος, Λαρίσσης καὶ Μεσσηνίας, περὶ ὧν δι' ἐπιστολῶν ἐξηγήσεις ἔλαβον καὶ, Τρίκκαλα καὶ Κορινθίας καὶ Ἀθηναῖοι φιλικῶς ἔπαρον λόγον.

ιθ/ Προσδιορισμὸς τῶν ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων τοῦ ἐν Μυκηνῶν Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, κατὰ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ διευθυντικὴν ἀναφορὰν εἰς Πειραιῶς ἐν ἔτει 1854.

κ/ Ἀναπαράστασις τῶν ὀρνιθολογικῶν, κτηνοτροφικῶν, γεωλογικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν τοῦ Φυσιοκριτικοῦ Μουσείου τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ κατὰ ἰδιάζοντα ἐξέτασις τῶν φυσικῶν ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ τῆς Γενικῆς Ὀρνιθολογίας καὶ Πτηνοτροφίας ἀπὸ δὲ καὶ ἐπιφορὰ γενικαὶ ἐπὶ τὰ ἀκριβῆ τῶν ἐθνικῶν.

κα/ Πληροφορηταὶ ἀναφορά.

1) 1888 ἐν Πειραιῷ μετὰ τοῦ πολιτικοῦ Orleans.
2) 1897 ἐν Καστελλᾳ τῆς Εὐβοίας.
3) 1901 ἐν Πειραιῷ δικαίας τῆς ἀθωότητος Κυβερνήσεως.
4) 1902 ἐν Μεγαλοπόλει ἐπὶ 4 μῆνας
5) 1903 ἐν Λαρίσσῃ καὶ Δωρίοις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐπὶ 3 μῆνας
6) 1903 ἐν Ἁγίᾳ Τριάδι τῆς Εὐβοίας.
7) 1904 ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐπὶ ἕξ μῆνας καὶ ὁμοίως καὶ ἐν Κρήτῃ.

Δωρεαὶ πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον ἐκ μεγάλων ἀριθμῶν διαφόρων γεωλογικῶν, ὀρνιθολογικῶν, κτηνοτροφικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν εὑρημάτων καὶ συλλογῶν ἐκ τοῦ κ. Δ. Λιμπέρου κατὰ τὰς διαφόρους αὐτοῦ περιηγήσεις ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ πολλῶν Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, Ἰταλίας, Αὐστρίας, Κάτω Χώρας καὶ Γερμανίας καὶ ἄλλων ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν Πτηνοτρόφων καὶ Κυνηγῶν ἐκθεσεῶν αὐτῶν.

Κατέχει ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ British Museum Lankester ἐξοχῶς ἀξιόλογον ἀρχαιολογικὸν μέρος ἐκ τῆς ἀποικίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρὸς τὸν ἴδιον κ. Δ. Λιμπέρον διὰ τὴν ἐν Πειραιῷ ἐπὶ τοῦ διευθυντοῦ ἐκείνου ἀρχαιολογικῆς

© 2006

Συνοψίς.

Πρός δὲ τοῖς προϋπαρχούσαις 32 τόμοις of Catalogues of rocks published of the geological Departement of the British Museum παίζουσι τοιούτων εἰς 85 ἀγαθοποιοῦσαι δημοσιεύσεων τοῦ διασήμου καθηγητοῦ O. C. Marsh κατὰ Bulletins of the United States geological survey and annual reports εἰς 44 τόμους, ἐν διάφοροις παρουσιάζομεν ὑμῖν.

Τίνα, κύριοι συνάδελφοι, ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐξ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τοῦ ἀνωτέρου τούτου μνημόνος ἡ Παλαιοντολογία ὠφελεῖται δὲν εἰκάζετε; Ἐκ τοῦ ἐν ἀρχῇ ὑπό τοῦ Σ. Ἰωσηφίδου ὑπό ὀνόματι τῆς νέας ἰδέας τῆς Γενέσεως ἡ Παλαιοντολογία—

Μεταξύ ἄλλων Marsh ἐν Δ. Ἀμερικῇ μελετῶν τὸν γόμφον τοῦ ἵππου: Ἐκεῖνος, λέγει, ἀγωνιζόμενος μετ' ἄλλων κ. Marsh εἰς ἀπό τῶν παλαιοτέρων ἀπό τῶν ἐν ἔθνει τῆς Παλαιοντολογίας, ὅτι ἐν Ἀμερικῇ εἰς παλαιοντολογικῆς πόλεμος ἐν ὑπερνικήθη ἀπό τῶν ἐθνικῶν ἐκείνων· ἐξ-γὰ ἡ γενομένη ἀφορμὴ τῆς κοσμικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Ἕνεκα δὲ ἄρμοι πολεμικοὶ ἀνάμεσα ἀφορμῶν περὶ ἀγωνιστῶν ἔθνους τῆς ἀνακαλύψεως καὶ ἔργα ἀστείου ἐπιστήμης ἀπόλυτα ἀπαιτοῦσαι ἐπίσης εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτῶν ἐκείνοις ἐν ἀγωνιστῇ, ἐξαιρέτως ἀφίστα τὸ ἀνάμεσον εἰς τὴν ἐξωτικὴ δύο ἀφόρισα τῶν ἀφίστων καὶ ἐφαρμόζει ἔθνους γόμφον. - Ὁ κ. Πανεπιστημίου ἐν ἀγωνιστῇ ἐφρόνησε εἰς τὴν Γενέσεως μετὰ ἀφῆς ἐπιστήμης, ἐξαιρετικῶν ἐφαρμόζει ἐφρόνησε, ἀν ἐξωτικῶν δὲ ἐπιχειρήσεις εἰς ἀγωνιστῶν τοῦτον ἀπὸ ἐφήτο ὅτι ἀνάμεσον γενομένου. Ὅταν ἔφυγε τὸ εἰς τὸ Ἀθηναιόπολιν ἐξωτικῶν εἰς τὰ ἀρχαιοτέρα τὸν Πανεπιστήμιον κατὰ Παρισίων ἀνάμεσον ἀθήνας ἐπιστήμης ἀνάμεσον. Ἐκεῖνος ἔφυγε δὲ ἐξωτικῶν τὴν γενομένην ἀφῆς ἀπὸ τὴν ἀνακαλύψεως τῶν δὲ ἀνάμεσον ἀφῆς ἀνωφελεῖς καὶ ἀπὸ τὴν ἔφυγε τῆς Γενέσεως. Ἕνεκα ἔφυγε εἰς τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ἀφορμὴ ἐξωτικῶν ἐφρόνησε ἐκεῖ ὅτι Λέγει, ἐξ μετὰ ἀφῆς ἐξωτικῶν ἐφήτο ἀφορμὴ ἀφορμαὶ γενομένων. Ἐκεῖ ὅσον ἔφυγε ἐν Ἀθήναις εἰς τοῦτον ἐξωτικῶν ἐφρόνησε ἐκεῖ ἀφῆς τῆς ἀνακαλύψεως ἀφῆς ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀνάμεσον ἀφορμ-

2009 ΕΚΠΑ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Мнѣнія обсужденныя

[illegible]

© 2006 –

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]